

er begrundet deri, at man har ment, at der var enkelte Tilfælde, eller i alt Fald let kunde forekomme Tilfælde, hvor et Sogneraad ikke kunde antages at have nogen synderlig Interesse for det hele Spørgsmaal, om man skulde have et Bygningsreglement eller ikke, og det skulde da navnlig være i saadanne Tilfælde, hvor det Sted, hvor den mere kjøbstadsmæssige Bebyggelse havde udviklet sig, enten laa i en Aftrog af Sognet eller paa anden Maade kun indtog en ubetydelig Del af Sognet, saaledes at dette Distrikt ikke kunde antages at være i Stand til at gjøre nogen synderlig Indflydelse gjældende i Sogneraadet. Man mente, at det vilde være Uret, om et saadant Distrikt derfor skulde være affaaet fra Afgangen til at faae et Bygningsreglement sat i Kraft, hvad der maaske kunde være af stor Interesse for dets Beboere, og derfor blev dette Endringsforslag bragt frem og vedtaget. Det fører altsaa til, at naar $\frac{3}{4}$ af et Landdistrikts Huseiere, Grundeiere og Næringsdrivende — altsaa ikke Beboerne i Almindelighed — andrage derpaa, skal Justitsministeriet være berettiget til at give det omtalte Bygningsreglement, naar blot Erklæring er indhentet af Sogneraadet og Amtsraadet; det ligger altsaa heri, at det kan ske, selv om Sogneraadet og Amtsraadet enten slet ikke anbefale det eller dog ikke anbefale det paa den Maade, som er foreslaaet. Det blev forøvrigt bemærket, at denne Regel formentlig ikke ret ofte vilde komme til Anvendelse, idet man gik ud fra, at Bevidstheden om, at Distriktets Beboere paa denne Maade selv kunde bringe Sagen frem, vilde bewirke, at Sogneraadet vilde blive mere tilbøjeligt til at tage sig af slige Ting, end det maaske ellers vilde være. I sin Helhed gaar altsaa Endringen ud paa at give Justitsministeriet en noget større Myndighed paa dette Gebet, end det oprindelige Lovforslag gav det, og det følger af sig selv, at, dersom den lovgivende Forsamling vil betro Justitsministeriet en saadan Myndighed, saa kan jeg fra min Side ikke have Noget at indvende derimod. Som Følge deraf har jeg ikke troet at burde modsætte mig Endringsforslaget, der i det andet Thing er vedtaget med en meget stor Majoritet, ja, jeg tror næsten enstemmig.

Tessens: De Betragtninger, som her bleve gjorte gjældende ved 2den Behandling af nærværende Lovforslag imod at foretage den lille Endring, jeg den Gang foreslog, og som alene gik ud paa at lade Amtsrådets Beslutning til Synvænde og Sidst være afgjørende med Hensyn til Indholdet af de Bestemmelser, som et af Sogneraadet foreslaaet Bygningsreglement skulde have, ere ganske forskjellige fra de Betragtninger, som nu have sørt til, at nærværende Endring er kommen ind i Lovforslaget, saaledes som det udgik her fra Thinget. Det vil nemlig ses, at denne En-

dring indeholder en meget stærk Indgriben i den kommunale Styrelses Myndighed, og det forekommer mig i og for sig at være et yderst betænkeligt Princip, som derigjennem gjør sig gjældende, nemlig, at der i en Kommune kan ved Siden af Kommunalbestyrelsen etableres en anden beslutningsdygtig Myndighed. Dersom jeg jeg ganske vist, fra denne Side betragtet, haavt megen Betænkelighed ved at gaa ind paa Forslaget; men jeg vil haabe, at det ikke vil føre til andre Konsekvenser i samme Retning, thi, hvis slige Bestemmelser oftere skulde blive tagne, saa vil ad den Veie den kommunale Myndighed, saaledes som den er givet ved vore kommunale Forfatningslove, meget let forsvinde. Dette har jeg troet at burde udtale, medens jeg forøvrigt erkjender, at Forslaget er hensigtsmæssigt og praktisk til at naae det Maal, som jeg ønske, at der gjennem denne Lov skulde opnaas, idet det jo, som den høitærede Minister bemærkede, meget hyppig vil være Tilfældet, at der paa det Sted, hvor der er Trang til Indførelsen af et Bygningsreglement, ikke vil være nogen Tilbøjelighed hos Sogneraadet til at gaa ind paa at skaffe et saadant tilveie, hvis Gjennemførelse jo koster Penge, hvortil den hele Kommune skal bidrage, og dette gjælder ganske særlig om den Kommune, til hvis Fordel jeg navnlig ønsker, at denne Lov skulde komme til Anvendelse, nemlig Byen Herring i Kommunen Rind og Herring. Denne Kommune er, som vel de fleste bekendt, den største Kommune i Landet, i det Mindste i Omkreds, idet den har en Omkreds af omtrent 10 Mil; den er delt i to Sogne, nemlig Rind og Herring, hvoraf Rind har det større Hartkorn og som Følge deraf det større Antal af Medlemmer i Sogneraadet, medens Herring har det mindre Antal, da Herring Sogn har et meget mindre Hartkorn. I det første Sogn gaar der ikke mindre end 140 Tdr. Land paa en Tønde Hartkorn, i det andet kun 38 Tdr. Herring er en meget kjøbstadlignende By; der er grundmurede, teglhængte Bygninger, der er et Apothek, der er to Stæstgiverstæder, der er Haandværksetablissementer, der er Manufakturbutikker med Speilglasrunder, og der er ogsaa Gader, som ikke ere slettere end de, der f. Ex. findes paa Gammelholm; der er fort sagt mange Ting, som gjøre at denne By har en kjøbstadagtig Karakter. Der er kun to Ting, som det falder mig ind, at der mangler, og som det maaske vil interessere den høitærede Justitsminister at faae at vide; det er en Sprøite og en Politibetjent; disse to gode Institutioner har Herring ikke, men øvrigt har den alle Betingelser for, at Bygningsvesenet der bør komme ind under en Ordning. Det er en By, der er i en stærk Udvikling, og som, naar Jernbanen nu til næste Aar bliver fuldført dertil, vil faae en endnu større Betydning for hele Midtjylland. Saaledes som Forholdet imidlertid er i hele denne Kommune, vil det let ses, at Rind Sogn og dets Flerhed af Sogneraadetsmed-